

Kirsi Pakarinen silmäilee Ruukin koeasemalla rikkatorjuntakoetta. Syksyllä levitetty torjunta-aine on hävittänyt voikukan nurmesta lähes tyystin.

Maitotili kasvaa nurmesta

Kirsi Junttila

Lypsykarjatilojen kannattavuus lähtee ruohonjuuresta. Suurenuslasin alle on otettu koko nurmiketju.

SIKAJOKI/RUUKKI Laadukas nurmi ja onnistunut säilörehu näkyvät lopulta suoraan viljelijän kukkarossa. Nurmiviljelyä on kuitenkin vähän tutkittu siemenestä seteliin, eli koko tuotantoketjuna.

Puute korjaantuu, sillä meneillään on karjatilann kannattava peltoviljely -hanke (KARPE). Se on MTT Ruukin ja Maaningan yhteinen tutkimushanke, ja tavoitteena on pyrkiä vahvistamaan maidontuotantotilojen kannattavuutta Pohjois-Pohjanmaan ja Pohjois-Savon alueella. Hanke kestää 2012 kesäkuuhun saakka.

Hankevetäjä, tutkija Kirsi Pakarinen Maaningalta on iloinen, kun saa tehdä myös käytännönläheistä tutkimusta.

–Tarkoitus on jalkauttaa saatu tieto käyttäjille, eli viljelijöille ja neuvontaan, hän myhäilee.

tuottoisasta nurmesta, josta saa laadukasta säilörehua. Hankkeessa pyritäänkin etsimään keinoja tuottaa pitkäikäisiä, satoisia ja tiheitä nurmia. Timotein ja nurminadan rinnalla tutkitaan ruokonataa ja apiloita. Myös rikkakasvit on otettu syyniin.

–Ikävä kyllä tähän asti nurmiviljelyssä on miltei unohdettu rikkakasvien torjunta. Pohjois-Pohjanmaalla on lähes puolet pellosto nurmella, mutta montakaan rikkakasvien torjuntakoetta ei ole Suomessa tehty, Pakarinen summaa.

Rikantorjuntakoeksiin liittyy myös säilöntäkoetta, jossa selvitetään, miten iso vaikutus voikukalla on rehun säilöttävyyteen ja laatuun.

Koska nurmet eivät juurikaan penso, olisi hävitettyjen rikkakasvien jättämät aukot ja talvella muodostuneet laikut kylvettävä umpeen. Monipuolinen KARPE-hanke pehyy myös täydennyskylvöön.

–Siitä on viljelijälle työtä ja vaiavaa, mutta vain tiheästä nurmesta tulee hyvä sato. Parempaan satotason hyöty on suurempi kuin työ, Pakarinen tuumii.

Lisäksi täydennyskylvö jatkaa nurmen ikää, joten työtä säästyy, kun sitä ei tarvitse niin usein uusia.

normaalisti korjattu juhannukseksi, sillä nuoren nurmen ravintoarvo on erinomainen.

Pakarisen mukaan taloustutkijat ovat sitä mieltä, että taloudellisesti kannattavinta on myöhästyttää säilörehun korjuuta ja maksimoida satomäärä, vaikka lehmille sitten talvella täytyykin antaa enemmän väki- ja valkuisrehua.

Myöhästetyllä rehunteolla on etunsa. Niin voidaan tasata työhuippuja ja ehkä hallita paremmin säästä aiheutuvia riskejä. Pellon rehuhyökkösato nousee, samoin niin kutsuttu maitosato, eli lehmän tuottamat maitokilot nurmihehtaaria kohden. Vanhempaa rehua myös tulee enemmän ja lehmät syövät sitä vähemmän, joten nurmea ei tarvitse olla niin paljon.

KARPE-hankkeessa taloustutkijoiden väitettä selvitetään myös ruokintakokeilla, joissa verrataan aikaisin ja myöhään tehtyjen ensisatojen ja niiden jälkisatojen sulaavuutta sekä vaikutusta maidontuotantoon.

–Ei tyydytä pelkästään maitotuotoksiin, vaan tarkastellaan maitosatoa ja lopulta maidontuotannon tulosta. Eli paljonko euroja viljelijälle lopulta kertyy, Pakarinen selvittää.

–Ajatuksena on vielä selvittää, miten myöhästetyt korjuut vaikuttavat

seuraavan vuoden kasvuun lähtöön ja satoon, onko myöhäisestä korjuusta haittaa, Pakarinen luettelee tutkimuskohteita.

VILJELIJÄN on vaikea arvioida, miten paljon säilörehua tulee. KARPE-hanke etsii keinoja, miten satoa voisi paremmin arvioida. Kun tuleva määrä on paremmin viljelijän hypypysissä, hänellä on enemmän eväitä laskeskella rehun riittävyttä läpi talven ja mieltä, paljonko nurmipinta-alaa tarvitsee.

Sadon määrän tarkempi arviointi helpottaa myös lannoituksen ja eri lohkojen satopotentiaalain määrittämisessä. Kun satoerot selviävät, voi yrittää parantaa heikkojen lohkojen satoa.

–Kun ei tiedä paljonko satoa lähtee, on mahdotonta arvioida, miten ravinteet kiertävät. Ja sitä tietoa tarvitaan seuraavien kasvukausien hahmottamisessa, Pakarinen perustelee.

–Satotasojen hahmottaminen auttaa viljelystrategian miettimisessä, Pakarinen perustelee.

Kaiken tiedon avulla tutkijat pyrkivät kehittämään pellonkäytön optimointimallin, josta tulisi työkalu neuvonjolle ja viljelijöille. Kun kaikki on tarkkaan harkittua ja viljelijä tietää mitä tekee, on mahdollista parantaa tilan kannattavuutta.

Kunta ei vuokraa pusikkaa

Kirsi Junttila

SIKAJOKI Paavolalaiset naapurukset olisivat halunneet vuokrata kunnan maata, joka rajoittuu heidän tontteihinsa. Naapurusten aikeena oli ryhtyä hoitamaan epäsiistiä pusikkaa.

Maapala on kaavassa merkitty virkistysalueeksi ja sen läpi on piirretty kevyen liikenteen väylä. Väylää ei ole vielä rakennettu.

Kunnanhallitus tuli siihen tulokseen, ettei maaluettua vuokrata. Aiemminkin on vastaanvastaavia vuokrauspyyntöjä kunnan tulle, ja aina niihin on suhtauduttu kielteisesti. Perustelu on, ettei yleisiä tai yhteisiä alueita ole syytä luovuttaa yksityiseen käyttöön.

Vuokraaminen synnyttää aina hallintaoikeuden, josta voi tulla ongelmia. Kunnan olisi lisäksi perittävä vähintään nimellinen vuokra maistaan.

Hilekone ei saa ely-rahaa

Kirsi Junttila

SIKAJOKI Varessäikkään ei tule hilekonetta ainaakaan ely-keskuksen varoilla.

Valtuutettu Esko Sikkilän (peruss.) valtuustoaloitteen mukaan Varessäikkään hilekone tulisi uusia. Hän on pyytänyt, että kunta selvittäisi rahoituksen.

Kunnan viranhaltijat ovat asiaa selvittäneet Pohjois-Pohjanmaan ely-keskuksesta.

Keskuksen kalatalousosasto rahoittaa hilekoneiden hankkimista, jos satama käyttävät ammattikalastajat ja kalansaalis menee suoraan kuluttajille tai kauppaan.

Varessäikkään satama ely-keskuksen kriteereitä täytyy, joten ulkopuolista rahoitusta hilekoneen uusimiseen ei ole tulossa.

Koneen ja sen suojarakennuksen uusiminen maksaisi kymmeniä tuhansia euroja. Mikäli kone uusitaan, jäävät kustannukset kunnan ja osakaskunnan kontrolle.

Uutta hallintopäällikköä haetaan kohta Siikajoelle

Kirsi Junttila

SIKAJOKI Hallintopäällikön virka tulee auki vielä syksyn aikana.

Kunnan pitkäaikainen

hallintopäällikkö **Sinikka Kauppinen** jää eläkkeelle 1. toukokuuta.

Ennen eläkettä hän jää vapaalle ja pitää kertyneet vuosilomat ja säästöva-

paat, joten Kauppisen viimeinen työssäolopäivä on tammikuun lopulla.

Kunnassa on mietitty, voisiko vapautuvan viran ratkaista muullakin ta-

valla.

Järkevimmäksi on kuitenkin nähty viran olemassaolon jatkaminen ja sen täyttämisen.

Toimenkuva saattaa vä-

hän laajentua taloushallinnonkin puolelle, sillä sieltäkin jää viranhaltija lähivuosina eläkkeelle.

(12.8.2010)